Mig sendt fra det Kongl: Island-
ske Litteratur-Selskab med Postskibet
som ankom hertil d. 7 Julii 1789. Be-
hefted d. samme Dag. Lindahl.

Ens

Islendſka Lærdoms-Liſta Felags

S k r á,

eptir Samkomulagi ſett oc i Lioos leidd

i Kaupmannahofn.

Det

Islandſke Literatur-Selſkabs

VEDTÆGTER,

Efter fælles Overlæg ſamtykte og udgivne

i Kiöbenhavn.

Trykt hos Hofbogtrykker *Nicolaus Möller*.

1780.

1. Kapituli.

Um Felagsins Tilgang ok Skyldur yfir Haufut.

1.

Þat er Upphaf Laga varra, at þat Lærdooms-Lista-Felag, sem stiftat var og hafit af Islendskum Studentum i Kaupmannahaufn Aar eptir Guds Burd 1779, þann 30ta August Mænadar, standi og halldiz um Alldr og Æfi her vid Hæskoolann hvar flestir eru varir Landsmenn at Booknæmi.

2.

Saukom þess at Felag þetta er stiftat til Lærdoomsauka, og goodra Menta Framfara a Faudrlandi varu Islandi, þæ skal þat, sem þess Stiftunar-Sætt-mæl greinir, samhuga Stund æ leggia at vidhiælpa sierhvorium þeim Listum oc Mentum, er Islandi virdiz mest Þaurf æ vera.

I. Kapitel.

Om Selſkabets Öiemeed og Pligter i Almindelighed.

I.

Det er Begyndelſen til vore Vedtægter, at det *Selſkab*, ſom er blevet ſtiftet og begyndt, *til Lærdoms og Kundſkabers Befordring* i Island, af nogle Islandſke Studentere, i Kiöbenhavn, Aar efter Chriſti Födſel 1779 den 30 Auguſt, ſkal beſtandig ſtaae og holdes ved Magt her ved Univerſitetet, hvor de fleſte af diſſe Landsmænd ere ſamlede, for at dyrke Videnſkaberne.

2.

Som dette Selſkab er ſtiftet, for at befordre Lærdoms og nyttige Kundſkabers Forögelſe og Fremgang i vort Fæderneland Island, ſaa ſkal det og, ligeſom den förſte Foreening om dets Stiftelſe tilholder, med foreenede Kræfter anvende al Fliid paa, at ophielpe enhver af det Slags Kunſter og Videnſkaber, ſom kunne agtes at være de nödvendigſte for Island.

3.

Po skal Felagit ødru fremr virda þau Visindi, er til hlyda Buustioorn Islendinga, skulu þarmed taldar Konstir, Handyrdir, ok fleira annat, skal þat greiniliga Þecking gefa bædi á þvi sem midr er i slikum Efnom, ok hvernveg þat kunni med sem minstum Starfa oc Fyrirhefn, enn mestum Abata og Nytsemd at færaz til Betrunar og leidrettaz i aullum Greinum.

4.

Felagit skal og ástunda at fræda Islendinga á þeim Visindum, sem dregin eru af nákvæmri Athygli Náttúru skapadra Luta, sva sem um þeirra Skepun, egit Agæti, og Fagrleika, og hvad annat þar af kann til Nytsemda leidaz; og eru þat þessir Lærdoomar.

1. En natturliga Gudfrædi.
2. Heimspeki aunnr, hvar at lytr Sidfrædi, og flestri Mentir.
3. Natturuspeki, og Þecking allra Dyra og Qvikinda, Grasa, Steina, Vekva, ok aunnara Luta, þeirra er til Lækninga seu, edr nockurrar Nytsemdar á annan Hátt.
4. Þær Greinir af Mathematika, sem Almenningi er mest Nytsemi at bera nockut Skyn á.

5. Sniiaull

3.

Dog ſkal Selſkabets Agtſomhed fornemmelig være henvendt til det Slags Kundſkaber, ſom kunne blive tienlige i Islændernes Huusholdning, hvortil endog regnes Kunſter og Haandværker, med andet meere; Det ſkal altſaa give en tydelig Oplysning baade om det, ſom mangler i deſlige Ting, og hvorledes ſaadant med mindſt Bekoſtning og Umage, men dog med ſtörſte Fordeel og Nytte, kan forbædres og rettes i alle Stykker.

4.

Selſkabet ſkal og beflitte ſig paa, at underrette Islænderne om de Kundſkaber, ſom bringes tilveie ved nöiagtig Betragtning af de ſkabte Tings Natur, og det ſaavel deres egen Dannelſe, Ypperlighed, og Skionhed, ſom alt hvad deraf kan anvendes til Nytte. Dette Slags Kundſkaber ere:

1. Den naturlige Kundſkab om Gud.
2. Anden verdslig Viisdom, hvortil Sædelæren og fleere Videnſkaber hore.
3. Naturlæren, og Kundſkaben om alle Dyr og Inſecter, Planter, Steene, Vande og andre Ting, der kunne tiene enten til Lægedom eller nogen anden Nytte.
4. De Deele af Mathematiken, ſom kunne være de nyttigſte for meenig Mand at have nogen Kundſkab om.

5. Sniaull Visindi, prudlig Rit ok Ordalog bædi i Skælldmælum og lausri Rædu.

5.

Einnenn skal Felagit geyma ok vardveita norræna Tungu sem eitt fagurt Adalmæl, er længa Æfi hefir talat vered æ Nordrlaundum, og vidleitaz at hreinsa ena saumu fra utlendnm Ordum og Talshættum, er nu taka henni at spilla. Skal þvi ei i Felagsritum bruka utlend Ord um Iþrootter Verkfæri, og annat, sva fremi menn finni ønnur gaumul edr midaldra norræn Heiti.

6.

Þvi mæ og i Stad slikra utlendra Orda smiida ny Ord, samansett af audrum norrænum, er vel utskiri Næatturu Lutar þess, er þau þyda eigu; Skulu þarvid vel athugaz Reglur þær, er Tungu þessi fylgia, og brukadar eru i Smiþe goodra gamallra Orda; Skal og gefaz lios Utskiiring oc Þyding slikra Orda, sva at þau verdi Almenningi audskilinn.

7.

Þoo megu vel haldaz slik Ord, sem brukut hafa verit i Ritum æ þrettandu edr fioortænduØlld, þoo ei hafi Uppruna af norrænni Tungu, helldr seu

5. De Smukke Videnſkaber, og zirlige Udtryk, ſaavel i bunden ſom ubunden Stiil.

5.

Ligeledes ſkal Selſkabet ſöge at holde ved Hævd og Magt det Nordiſke Tungemaal, ſom et ſmukt Stamme-Sprog, der i lang Tid er blevet talt i Norden, og lægge Vind paa, at renſe ſamme fra fremmede Ord og Talemaader, hvorved det nu begynder at fordærves. Derfor ſkal i Selſkabets Skrifter ikke bruges fremmede Ord, endog ikke om Kunſter, Værktöi, og deſlige, ſaafremt der findes andre gamle eller i Middel-Alderen brugte nordiſke Kunſtord.

6.

Derimod maae, i Stedet for ſaadanne fremmede Ord, indföres andre nye, ſammenſatte af andre nordiſke, ſom rigtigen udtrykke den Tings Natur, ſom de ſkulle betegne; men derved bör dog noie iagttages de Regler, ſom ere dette Sprog egne, og findes at være brugte ved gode gamle Ords Dannelſe. Saa gives og tydelig Forklaring over hvad ſaadanne Ord ſkulle bemærke, paa det de uden Möie kunne forſtaaes af alle og enhver.

7.

Dog kunne vel beholdes ſaadanne Ord, ſom findes i Skrifter af det 13de og 14de Aarhundrede, om de end ikke maatte have deres Oprindelſe af det nordiſke Sprog, men være af Begyndelſen laante af

i fyrstu frá utlendum Þioodum, nær ei eru til aunnur meir tidkanlig, edr betri og fegri at audrum Hætti.

2. Kapituli.

Um Val orduligra Felagslima og þeirra Skylldur.

1.

Þrenslags eru Felagslimir: Orduligir, Yfirorduligir og Heidurslimir.

2.

Orduligir Limir skulu þeir, er ætid seu vid Felagsins Adsetr og á þess Samkomum; Skulu þeir stýra Felaginu, og kioosa Forsetumann, Skrifara, og Fehirdi, samt Limu alla: Þeir skulu einir Samþyktir gera, þær er halldaz eigu, og dæma um aull Rit, er sidar skal greniligar skipat.

3.

Þeir er eitthvert sinn verit hafa orduligir Felagslimir, skulu því Nafni ætid hallda, þo vidskili Felagsins Adsetr; Enn þá hafa þeir ecki Atqvædisord um þess Gierdir; Enn at aullu audru jafnann Rett og Skylldur. Nu koma þeir sidan aptr

til

Fremmede, ſaafremt der ellers ikke haves andre meer gangbare, eller i anden Henſeende bædre og ſmukkere.

2. Capitel.

Om ordentlige Medlemmers Valg og Pligter.

1.

Selſkabets Lemmer ere treeſlags: Ordentlige, Overordentlige og Æres-Lemmer.

2.

Ordentlige Lemmer ſkulle de være, ſom beſtandig opholde ſig paa det Sted, hvor Selſkabet er, og kunne bivaane dets Möder. Diſſe ſkulle beſtyre Selſkabet, og vælge Forſtander, Skriver, og Regenſkabsförer, ſamt alle andre Medlemmer; de allene ſkulle og ſtifte alle de Vedtægter, ſom ſkulle gielde, ſamt dömme om alle Skrifter, ſaaledes ſom herefter nærmer ſkal vorde faſtſat.

3.

De, ſom eengang have været Selſkabets ordentlige Medlemmer, ſkulle ſtedſe beholde det Navn, endſkiönt de maatte forlade Selſkabets Opholdsſted; dog have de da ikke meer Ret til at give Stemmer til dets Beſlutninger, men i övrigt alle de ſamme Rettigheder og Pligter, ſom ordentlige Lemmer.

til Felags Adsetürs, þá veri þeir á Samkomum, og hafi Atqvædisord sem ádr hausdu þeir.

4.

Þeir einir eru ordüligir Limir utan Vals, er fyrstir hoofu Felagit: Enn allir adrir skulu kosnir á þessa Leid.

5.

Vili nockr orduligr Limr verda, þá skal hann þess skrisliga beidaz, eda láta þat uppbéra fyrir Felaginu af nockurum Ordulim; skal hann þá kosinn at Ballarvali, skal sá vidtekinn er flestir velia; enn seu jamnmargir beggia vegna, þá giøriz þarum af Forsetumanni.

6.

Eingi má orduligr Limr verda, nema veri þanneg at Bookunámi edr audrum Kostum buuinn, at hann þickir sæmiligr Felagslimr: Enn af Studentum skulu þeir einir veliaz, er þreytt hafi ed annat Lærdoms-Proof, og fengit at minsta Kosti Nafnbot þá, er næst er hinni bestu.

7.

Serhvør orduligr Felagslimr skal luuka þremur Rikisdolum i Vidtauku-eyri, þá er hann er valinn; skulu þeir golldnir fioorum Vikum siidar enn

Valit

Men hvis de siden nogensinde komme tilbage til Selskabets Opholdssted, da skulle de bivaane dets Samlinger, og nyde Stemme som tilforn.

4.

De alene, som först begyndte Selskabet, ere ordentlige Medlemmer uden Valg, men alle andre vælges paa fölgende Maade.

5.

Vil nogen blive antagen som ordentligt Medlem, da skal han derom indgive en skriftlig Begiering, eller lade saadant foreslaae for Selskabet, af et ordentligt Medlem, hvorefter han skal vælges ved Kugler. Den ansees da at være valgt, som faaer de fleste Stemmer; men ere der lige mange Stemmer med og imod, da giör Forstanderen Udslaget.

6.

Ingen maae antages som et ordentligt Medlem, der ikke er saaledes beskaffen, i Hensigt til Lærdom eller andre Egenskaber, at han kan ansees for et værdigt Selskabs-Lem. Men af Studentere skulle de alene komme paa Valg, som have overstaaet anden Examen, og i det mindste faaet næst beste Character.

7.

Ethvert ordentligt Medlem betaler ved Antagelsen til Indgangs-Penge Tre Rigsdaler, hvilke skulle være erlagte inden fire Uger fra den Tid Val-

get

Valit er hanum til Vitundar gefit: En se þa nockr er ei hafi lokit, þa metiz hann sem ukiœrinn.

8.

Þa er Vidtauku-eyri er lokit, skal sa nykiœrni Ordulimr mœta at næstu Felags Samkomu, og þa skal hanum af Felaginu gefins afhendaz þessi Skipan.

9.

Sva skal og Limr hvor orduligr luuka a Ari hvoriu, auk adr sagdra Peninga, þremur Riikisdelum; skal Fioordungr þeirra greidaz at hverio hœlfs Misseri, sva at ellu se lokit at aatta Degi Iola: Enn er þa nockr er ei hafi at fullu goldit, þa skal Skrifari þat booka, og skal sa ei leingr Felagi heitinn, nema hann luuki siidan tvœfeldu; þa ma hann vera orduligr Limr sem fyr var hann, med Vitund oc Samþycki Felagsmanna.

10.

Engir adrir en Islendskir kunnu vera Ordulimir, nema þvi at eins, at til nockurar Hliitar skili vara Tungu; Enn vera megu þeir Yfirordu edr Heidurslimir, þoo þessa se vant.

11.

Serhver Ordulimr skal skyldr at rita a Ari hvoriu nockut i Viisindum þeim, er umgetr i fyrsta

Ka-

get er givet ham tilkiende; haver nogen da ikke betalt, da agtes hans Valg som ugiort.

8.

Naar Intrædelses-Pengene ere betalte, skal det nysvalgte ordentlige Medlem möde i næste Sammenkomst, og da gives af Selskabet uden Betaling et Exemplar af disse Vedtægter.

9.

Ligeledes skal ethvert ordentligt Medlem, foruden forbemeldte Penge betale aarlig Tre Rigsdaler, hvoraf en fierdepart erlægges hvert Fierdingaar, saa at det Hele kan være afbetalt til nyt Aar; men haver nogen til den Tid ikke betalt det Hele, da skal Skriveren antegne det, da den udeblivende ikke længer ansees som Medlem, med mindre han siden betaler det manglende dobbelt; men da vedbliver han at være et ordentligt Medlem som tilforn, naar saadant er anmeldt for, og samtykt af Selskabet.

10.

Ingen, uden Islændere, kunne være ordentlige Medlemmer, med mindre de nogenledes forstaae det Islandske Sprog; derimod kunne de, som mangle denne Kundskab i Sproget, vel antages som Overordentlige eller Æres-Medlemmer.

11.

Ethvert ordentligt Medlem skal være pligtigt til aarlig at udarbeide noget i de Videnskaber, der

ere

Kapitula, ok þat á Islendsku; má hann tilvelia Efni hvad hann vill; Skulu sliik Rit ei minni enn svari hálfri Aurk prentadri, og ei stærri enn svari fioorum. Skulu þau afhend Felaginu ádr lokit se October Mánudi, sva reint skrifut, at ei se þari Aboota vant, þoo prentaz skyldu þegar.

12.

Nefnd rit skulu Felagslimir smiiþa af eginni Kunnátu; Enn þoo má nockut þat utleggia af ödrum Tungum á Islendskt Mál, er miög þyki umvarda.

13.

Enn vel má þat rita á danska Tungu edr Látinska er betr hlydir, at fleyri viti en Islendskir einir.

14.

Frá Felagsritum se fraskilit alt hvad ei horfir til þess, er ádr er tint; er þat ásamt audru, Utleggingar Forufræda, og norrænna Sagnarita á Látinu, Daunsku, edr adrar Tungur: Enn i þess Stad má skrifa um Sidferdi oc Háttu þeirra Manna, er lifat hafa á fyrri Aulldum, og gamla Landstiorn; einneg Ord og Tálshattu, er fordum voru tidkadir, med audru sem her ad hniigr.

ere opregnede i det 1ſte Kapitel, og det paa Islandſk; men det ſtaaer ham frit for, at vælge hvad Æmne, han ſelv vil. Deſlige Afhandlinger ſkulle ikke være mindre, end at de kunne ſvare til et halvt Ark i Tryk, og ikke ſtörre, end at de kunne udgiöre fire; De ſkulle være indkomne til Selſkabet inden October Maaneds Udgang, og det ſaaledes reenſkrevne, at de ikke behöve at omſkrives, om de end ſtrax ſkulle trykkes.

12.

Bemældte Afhandlinger ſkulle være Originaler, forfattede ved egen Kundſkab; dog antages og ſaadanne Overſættelſer af fremmede Sprog paa Islandſk, ſom kunne agtes at være vigtige.

13.

Det ſom kan være tienligt for fleere, end alene for Islændere, maae og vel tillades at ſkrive paa Danſk eller Latin.

14.

Men derimod udelukkes fra dette Selſkabs Skrifter, alt det ſom ikke ſigter til det Öiemeed, ſom för er mældt; Dertil regnes iblant andet Overſættelſer af Oldſager, og gamle nordiſke Hiſtorier, paa Latin, Danſk, eller andre Sprog; men i dets Sted er uformeent at ſkrive om de ældre Tiders Sæder, Skikke, og borgerlige Forfatning, ſaaog om Ord og Talemaader, ſom fordum have været i Brug, med andet, ſom dertil hörer.

3. Kapituli.

Um Val Yfirordu- og Heidurslima, þeirra Skylldur og Ret.

1.

Sva skal velia Yfirordu- og Heidurs-limu, sem fyrr var skipat um Ordulimu. Kap. 2. Art. 5.

2.

Yfirordulimr hverr skal at Öndverdu luka þremur Rikisdelum. Skulu þeir greiddir þegar, er Valit verdr kunngiort hinum nykiorna; oc fær hann þa ad þvi giervo Laug þessi. Enn siidan gialldi hann ærligann Eyri fyrir ætta Dag Jola; og skal hann af þeim ut a Islandi greidaz enum næsta Kaupmanni, sem gefr þeim skiira Tilviisun til Forstioornarmanna þess islendska Kaupskapar. Skal su Tilviisun einslætandi sendaz Felaginu med tveimr Skipum. Enn þeir sem ei eru uti a Islandi skulu þenna Eyri greida edr tilsenda þess Fehirdi.

3.

Vili nockr yfirorduligr Felagslimr gefa Felaginu i einu þriatiu Riikisdali, skal hann siidan frials af aullum ærligum Peninga Utlætum, og heitinn Felagsins æfinlegr Yfirordulimr.

4.

3. Kapitel.

Om Overordentlige og Æres-Medlemmers Valg, deres Pligter og Ret.

1.

Overordentlige og Æres-Medlemmer vælges paa ſamme Maade, ſom för er mældt om de Ordentlige. (Kap. 2. Art. 5.)

2.

Ethvert overordentligt Medlem ſkal ved Antagelſen yde Tre Rigsdaler, hvilke Penge ſkulle betales, ſaaſnart Antagelſen er given den Valgte tilkiende, ſom derimod faaer et Exemplar af diſſe Vedtægter; men ſiden ſkal dette aarlige Tilſkud være betalt inden Aarets Udgang; og iſær ſkulle de, der opholde ſig i Island, betale diſſe Penge til den nærmerſte Kiöbmand, ſom derfor udſtæder tydelig Anviisning paa Directionen for den Islandſke Handel; hvilken Anviisning i tvende ligelydende Gienparter tilſendes Selſkabet, med tvende forſkiellige Skibe; de derimod, ſom ikke opholde ſig i Island, betale eller ſende diſſe Penge til Selſkabets Regenſkabsförer.

3.

Vil noget overordentligt Medlem eengang for alle betale til Selſkabet Tredive Rigsdaler, ſkal han ſiden være fri fra alle aarlige Tilſkudspenge, og kaldes *Selſkabets beſtandige overordentlige Medlem.*

4.

Af eingum Heidrslim beidaz Felagsmenn noc-kurskonar Giallds ne Giafa, søkum Tignar þeirra. enn þeir auka Felaginu Styrk oc Proska, med sinu Fylgi oc Høfdingsskap, til allra farsælligra Framfara.

5.

Bædi Yfirordu- og Heidurs-limir skulu undan-skilldir ærligum Ritum (Kap. 2. Art. 11.) nema sialfir vili; þoo skulu Yfirordulimir skylldir at gefa Felaginu Upplysingar um serhvad er umvardar og þat æskir.

6.

Yfirordu- og Heidurs-limir hafi allainn jam-nann rett med Ordulimum, nema at þvi einu, at þeir ei kunna at hafa Atqvædisord um Felagsgiørdir (Kap. 2. Art. 2.); enn ætid skal Felagit þeckiast þeirra god Raad og Tillaugur.

7.

Vili nockr, hvert helldr þat er Yfirordu- edr Heidurs-limr, ellegar einhver annar, senda Fela-ginu Rit nockur, þess Efnis, er segir i 1. Kapitula, skal þeim Moottaka veitaz, og þau prentaz, ef Fela-ginu þykia vel samin.

8.

4.

Ingen Æres-Medlemmer forbindes til noget Tilſkud af Penge til Selſkabet, i Betragtning af Deres Værdighed. Men ved Deres Anſeelſe give de Selſkabet desmeere Styrke og Befordring til al lykkelig Fremgang.

5.

Saavel Overordentlige-ſom Æres-Medlemmer ſkulle være fritagne for at ſkrive de aarlig paalagte Afhandlinger (Kap. 2. Art. 11.), uden de ſelv ville. Dog ſkulle ogſaa de Overordentlige Lemmer være forbundne til at meddeele Selſkabet Oplysninger om alt hvad ſamme er magtpaaliggende, og det forlanger.

6.

Overordentlige- og Æres-Lemmer ſkulle have de ſelvſamme Rettigheder, ſom de Ordentlige, det allene undtaget, at de ikke kunne have Stemme i Selſkabets Beſlutninger (Kap. 2. Art. 2.). Men derimod vil Selſkabet altid med Erkiendtlighed imodtage Deres gode Raad og Eragtninger.

7.

Vil noget, enten Overordentligt- eller Æres-Medlem, eller nogen anden, tilſende Selſkabet Afhandlinger i de Emner, ſom i det 1. Kapitel ere faſtſatte, ſkulle ſaadanne imodtages, og befordres til Trykken, om Selſkabet anſeer dem at være vel udarbeidede.

8.

Skili Limr nockr vid Felagit, þá skal hann þat ádr til Vitundar gefa.

4. Kapituli.

Hvornveg kosit skal til Embætta.

1.

Felagit skal hafa einn Forsetumann, Skrifara, og Fehirdi.

2.

Sva skal Forsetumann velia, at allir Ordulígir Felagslimir skulu safnadir, og tiái hvør sina Meining á Mida einum, oc seti þar á þess Manns Nafn er hanum best þykir tilfallinn; og skal sá Forsetumadr, er mestr Luti Felags-manna hefir kiørinn.

3.

Enn seu iamnmargir sem velia tvær Personur, þa gieriz þarum med Hlutkesti.

4.

Forsetumadr skal ei Embætti hafa leingr enn Ar i senn, nema enn sami verdi at nyiu kosinn. Og skal þat ávalt gieraz á hinum næsta Fundi eptir Nyársdag.

5.

8.

Vil noget Medlem udgaae af Selſkabet, ſkal han i Forveien give det tilkiende.

4. Kapitel.

Om Valg til Embeder.

1.

Selſkabet ſkal have en Forſtander, en Skriver, og en Regnſkabsförer.

2.

Forſtanderen ſkal vælges paa den Maade, at alle Ordentlige Medlemmer ſkulle ſamles, og enhver give ſin Stemme paa en Seddel, hvorpaa han tegner dens Navn, ſom han agter meeſt beqvem, og bliver da den antagen til Forſtander, ſom de fleſte af Lemmerne have valgt.

3.

Men falde der ligemange Stemmer, for tvende Perſoner, da ſkal det afgiöres ved Lodkaſtning.

4.

Forſtanderen betiener ſit Embede ikkun eet Aar ad Gangen, uden den ſamme bliver valgt paa ny; og ſkal dette altid ſkee paa det förſte Möde efter Nyt-Aar.

5.

Serhver Felagslimr skal setia Nafn sitt undir ꜳ Mida þann, er hann velr Embættismenn, og er unytt ella.

6.

Skrifari og Fehirdir skulu kosnir ꜳ sama Hꜳtt, sem skipat er um Forsetumann, nema at þvi einu, at Forsetumadr skal Urskurd veita, ef jamn-margir kiosa tvo edr fleyri.

5. Kapituli.

Um Forsetumanns Embætti.

I.

Forsetumadr skal vera valinkunnr, sidferdisprudr, og booklærdr, skal hann mæta ꜳ hvørri Felags-Samkomu, nema Navdsyniar banni, og skulu þær þꜳ taldar ꜳ næsta Fundi ꜳdr, ef þꜳ meigu vitaz. Enn komi uppꜳ hastarlig Talman, þꜳ skal þat til Vitundar gefaz Skrifaranum þegar, skal þꜳ hinn elldsti Ordulimr uppihallda hanns Embætti, og hafa inn sama Rett, sem sꜳ regluligi Forsetumadr.

2.

5.

Ethvert Selſkabs Lem ſkal underſkrive den Seddel, hvorved han vælger til Embeder, hvis ikke, anſees det for ugyldigt.

6.

Skriveren og Regnſkabsföreren ſkulle vælges paa ſamme Maade, ſom nu er ſagt om Forſtanderen, uden forſaavidt, at denne giör Udſlaget, naar to eller fleere have ligemange Stemmer.

5. Kapitel.

Om Forſtanderens Embede.

I.

Forſtanderen maae være en bekiendt, retſkaffen, ſædelig og lærd Mand; Han ſkal være tilſtede paa hvert Möde, med mindre han har Forfald, ſom da ſkulle gives tilkiende i næſtforegaaende Forſamling, om de da kunne vides; men paakommer nogen pludſelig Forhindring, da ſkal ſaadant ſtrax mældes til Skriveren, da det ældſte Ordentlige Medlem ſkal foreſtaae Forſtanderens Embede, og have de ſamme Rettigheder, ſom den virkelige Forſtander.

2.

Eingi skal Forsetumadr, nema sá er verit hafi orduligr Felagslimr, at minsta Kosti eitt Misseri.

3.

Um Val Felagsmanna og hverskonar Atgiordir, skal han tilleggia sem orduligr Felagslimr, eins og um Rit aull og annat Pesshattar; samma skal hann Atqvædisordum; Enn beri sva til, at greini á i Atqvædum, oc iafnmargir se á tvo edr fleyri Vegu, þá skal hann einn luka Ordi á hve vera skal.

4.

Þar skal og Forsetumadr vandliga adgæta, at vel og skipuliga framfari á Samkomum, enn seirra vandrædi oll þat framaz er hann má.

5.

Hann skal hvervetna ástunda at styrkia og auka Felagsins Gagn og Virdingu, og þat þvi fremr, er hann má meiru vidkoma enn hver annara.

6.

Hann skal og einardliga til þess hallda, at Laugum þessum fylgt verdi i aullum Greinum, sva og þeim Felags Samþyktum, er sidan kunna samdar verda.

7.

2.

Ingen maae være Forſtander, uden han haver været et ordentligt Medlem, i det mindſte et halvt Aar.

3.

Ved Medlemmers Valg, ſamt alle Beſlutninger ſkal han give Stemme, ſom et ordentligt Medlem, ſaavelſom om alle Skrifter og andet deſlige; Han ſkal og ſamle Stemmerne; Men hænder det ſig, at Stemmerne blive ueenige, ſaaledes at der falde ligemange paa 2. eller fleere Sider, da ſkal han alene giöre Udſlaget.

4.

Forſtanderen ſkal og med al Omhyggelighed ſee derhen, at alting gaaer vel og ſædelig til i Forſamlingerne, og afværge al Uorden, ſaavidt han kan.

5.

Han ſkal i alle Maader ſtræbe at underſtötte og forfremme Selſkabets Gavn og Ære, og det deſtomeer, ſom han kan formaae meere end enhver anden.

6.

Han ſkal og med Alvorlighed paaſee, at diſſe Vedtægter blive i alle Maader fulgte, ſaavelſom og de Selſkabs-Beſlutninger, ſom herefter maatte blive vedtagne.

7.

Lokſins ſkal Forſetumadr hvør, nær hann vidſkilr Embættit, giøra Felaginu Grein a ſinum Atgiørdum alla ſina Forſetutiid, og ſkiira enum nykoſna allt þat er Forſetu-Embætti tilhlydir.

6. Kapituli.

Um Skrifara Embætti.

I.

Felags Skrifari ſkal vera rádvandr Madr og vel mentr at Booknámi, og kunna ſnoturt rita, avk Modr-Máls, Latinſka oc Danſka Tungu; Skal hann ſækia Fund huern ad forfallalauſu; Enn ſe hann hindrádr, þá ſkal hann þát til Vitundar gefa it fyrſta haunum er møguligt.

2.

Hann ſkal hafa Book eina med ſiitauldum Sidum, gegnumdregna af Forſetumanni, med hiáſettum ialfs ſins og Felagſins Innſiglum. I þá Book ſkal hann rita ſtutt Agrip af aullu þvi, er framfer á Samkomum: Þari ſkulu og talinn Naufn allra þeirra, er inntakaz i Felagit, þeirra Buuſtadr, Stand, og annat fleira, ſva og á likann Hátt þeirra er vidſkiliaz Felagit.

3.

7.

Endelig ſkal enhver Forſtander, naar han nedlegger Embedet, giöre Selſkabet Reede for ſine Forretninger i al den Tid, han haver været Forſtander, og underrette den, ſom vælges i hans Sted, om alt hvad en Forſtanders Embede vedkommer.

6. Kapitel.

Om Skriverens Embede.

1.

Selſkabets Skriver ſkal være en Mand, der er redelig, ſamt haver gode Indſigter i Videnſkaberne, og ſkriver, foruden ſit Moders Maal, det Danſke og Latinſke Sprog ziirlig; Han ſkal være tilſtede ved hvert Möde, med mindre han har Forfald; Men om han faaer Forhindring, ſkal han give det tilkiende, det förſte han kan.

2.

Han ſkal have en numereret, giennemdragen, og af Forſtanderen, med dennes eget, og Selſkabets Segl, autoriſeret Bog; I denne Bog ſkal han indföre et kort Begreb af alt det, ſom forhandles i Samlingerne; Deri ſkal og indföres alle deres Navne, ſom indlemmes i Selſkabet, deres Boepæl, Stand, med videre, ſaavelſom ligeledes hines, der udgaae af Selſkabet.

3.

Sykiz Skrifari eda hindriz á annann Hátt, nær hafa skal Samkomu, þá skal hann senda Book þessa Forsetumanni ásamt aullum þeim-Skiaulum, er at því sinni brunkaz eigu; Skal þá Felagit kiosa nockurn nærstaddan Ordulim til at giæta Syslu hans medan hann er hindradr.

4.

Skrifari skal á tedri Book vandliga Medferd hafa, má hann eigi nockru þari umbreyta sva Meining spilliz, og liggr þarvid Embættistion. Skal hann ecki rita þari á adra Tungu enn Islendska, jafnvel þoo eigi ávalt giæta kunni fagurs Ordalags, edr fylgia godum Ritreglum, og er su Tunga Adalmál á aullum Samkomum, nema utlendir Hofdingiar se þar komnir.

5.

Hann skal semia og skrásetia Bref þau aull, er Felagit vill, og framleggia á Samkomum, nær þat skipar, og, þá samþykt eru, undirskrifa og læsa med Felags Innsigli, er hann hefir i Vardveizlu; og sendir hann þau sidan skilvisliga til þeirra Medtøkumanna.

6.

3.

Bliver Skriveren ſyg, eller hindres paa anden Maade, naar der ſkal holdes et Mode, da ſkal han ſende denne Bog, tillige med alle de Brevſkaber, ſom den Gang ſkulle bruges, til Forſtanderen; da Selſkabet ſkal udvælge een af de tilſtedeværende ordentlige Lemmer, til at iagttage hans Embede, ſaalænge han ſelv er forhindret.

4.

Forbemeldte Bog ſkal Skriveren forvarligen behandle, og maae han, under ſit Embedes Tab, intet deri forandre, ſaaledes at Meeningen derved forrykkes; Han maae og ikke indföre noget deri paa noget andet Sprog, end det Islanſke (ſkiönt han ikke overalt kan iagttage pyntelige Talemaader, eller reen Stiil) da dette aleene ſkal være Hoved-Sproget i alle Forſamlinger, uden naar nogen fremmed fornemme Mand maatte være tilſtede.

5.

Han ſkal opſette og ſkrive alle de Breve, ſom Selſkabet beſlutter, og foreviſe diſſe paa Möderne, naar det forlanges, og naar de have faaet Biſald, underſkrive og forſegle dem med Selſkabets Segl, ſom er i hans Forvaring, og derpaa rigtig befordre dem til Vedkommende.

6.

Stutt Agrip af slikum Brefum skal hann bok-setia, og vera skylldr at framleggia af þeim ordretta Utskrift, ef Þaurf giøriz.

7.

Hann skal og Moottauku veita Brefum þeim aullum, er Felaginu send verda, og Framleggia á enum næsta Fundi, hvar þau opnaz, og af hanum uppleſaz: Skal hann Taulu á þau skrifa, og i stuttu Máli booka, ásamt med Stund og Stad, hvar ritut eru.

8.

Skrifari skal skylldr seinaz á hverri Samkomu at lesa Felaginu ordrett, alt hvad hann at þvi sinni hefir i Book ritat, þá þess er oskat.

9.

Felagsins Skiaul skal hann einn vardveita, skal hann þeim i rettri Raud hallda, sem þau eru skrásetti, giøra þar yfir eitt Registr, og vera skylldr at hafa til reidu serhvert þeirra, þá vidþarf.

6.

Af ſaadanne Breve ſkal han före til Bogs et kort Udtog, ſamt desuden være pligtig til, at foreviſe et ordret Afſkrift deraf, om det behöves.

7.

Han ſkal og imodtage alle de Breve, ſom indſendes til Selſkabet, og medbringe ſamme i næſte Forſamling, hvor de blive aabnede, og af ham oplæſte; Han ſkal og tegne Nummer paa ſaadanne Breve, og före til Bogs et kort Udtog deraf, tillige med Tid og Sted hvor de ere ſkrevne.

8.

Skriveren ſkal være pligtig, ved Slutningen af hvert Möde, naar det forlanges, at oplæſe for Selſkabet Ord for Ord, alt hvad han for den Gang haver fört til Bogs.

9.

Han aleene forvarer Selſkabets Papirer, og bör han holde dem i den Orden, ſom de ere blevne förte til Bogs, forfatte derover en Fortegnelſe, ſamt være pligtig til at have ethvert af dem i Beredſkab, naar det behöves.

10.

Hann skal og skrifa á Ari hvoriu Nafnaregistr allra Felagsmanna eptir Alldri þeirra i Felaginu, er setiz framan vid hvers Ars Felagsrit, enn aptan vid en saumu seti hann Lærdoms-Greinir Pær, er Felagit einkum óoskar at utskiürdar verdi. Skal hann bædi þetta, er nu var talit, sem og Ritin siálf leidretta, þá prentud eru, nema siálfir seu þeir nálægir, er samit hafa.

11.

Skrifari skal Stund á leggia allt hvad Felaginu til Nytsemdar horfa þykir, þat framaz hann má vidkoma.

12.

Skylldur er hánn til æfinligrar þagmælsku, og forsiállrar Medferdar, aullum Felagsins Leyndar-malum, þvi helldr sem hann veit þau gierr enn adrir.

13.

Hann skal at sidustu nær vidskilr Embættit, vel og nákvæmliga fræda þann, er i hans Stad verdr kiörinn, um alt þat er snertir Skrifara Embætti, skal hann greiniliga Skil á giöra og láta af Hendi aull Skiaul er hann i Vardveizlu hefir, skal hann og frambera

10.

Han skal og aarligen forfatte en Liste over Selskabets Lemmer, efter deres Alder i Selskabet, som trykkes foran ved Selskabets aarlige Skrifter, men bag ved samme Skrifter anförer han de Ævner, som Selskabet önsker at maatte fremfor andre vorde afhandlede. Han skal og forrette Correcturen, saavel af disse Lister, som af Selskabets Skrifter selv, naar de skulle trykkes, med mindre disses Forfattere ere selv tilstede.

11.

Skriveren skal af yderste Kræfter legge Vind paa alt det, som kan agtes at geraade Selskabet til Nytte, saavidt han kan afstedkomme.

12.

Han skal være pligtig til bestandig Taushed, og forsigtig Omgang med alle Selskabets hemmelige Sager, saa meget desheller, som de ere ham bæder bekiendte, end nogen anden.

13.

Endelig skal han, naar han fratræder hans Embede, udförlig og noie underrette den, som bliver valgt i hans Sted, om alt det, der vedkommer en Skrivers Embede; Saa skal han og noiagtigen giöre Reede for, og aflevere alle de Brevskaber, som han haver i Forvaring, samt forevise Deliberations-Pro-

bera Giørda-Bookina fyrir Felagit, sem vandliga gdgiætir, hvort hun se sæmeliga umgengin og allt ubriaa-lat, er þari stendr.

14.

Skrifarinn svarar til sinna Embættis Atgiørda fyrir aullu Felaginu, enn eingum einum Felagslim serilagi.

15.

Hann hefir Atqvædisord um allar Felags-Atgiørdir, sem hver annar Ordulima (Kap. 2. Art. 2.)

7. Kapituli.

Um Fehirdis Embætti.

I.

Felagit skal hafa eina Hirdslu, hvari allir þess Peningar geymiz. Skal su læst med þremr ulikum Læsum, ad hvørium Forsetumadr hafi einn Lykil, Skrifari annann, og Fehirdir siaalfr hinn þridia; skal Hirzlann standa aa Samkomustad, og uppluki z hvørgi annarsstadar, edr af audrum, enn nu voru taldir, ef þvi maa vid koma.

tocollen eller Bogen, for Selſkabet, ſom da nöie paaagter, om den findes at være ſaaledes behandlet, ſom för er faſtſat, og alt hvad deri ſkulde være indfört, uforrykket.

14.

Skriveren ſtaaer ellers det heele Selſkab, men intet enkelt Medlem iſær, til Anſvar for ſine Embeds-Forretninger.

15.

Han haver Stemme i alle Selſkabets Beſlutninger, ſom ethvert andet ordentligt Medlem (Kap. 2. Art. 2.)

7. Kapitel.

Om Regnſkabsförerens Embede.

1.

Selſkabet ſkal have en Caſſe, hvori alle dets Penge forvares. Den ſkal være forſynet med 3 forſkiellige Laaſe, hvortil Forſtanderen ſkal have den eene Nögel, Skriveren den anden, og Regnſkabsföreren ſelv den tredie; Den ſkal ſtaae paa Selſkabets Samlingsſted, og ikke andenſteds eller af andre aabnes, end diſſe, om det lader ſig giöre.

2.

Fehirdir skal vera skilrikr og valinkunnr Madr, sa er kunni Sidu gooda og Hooglyndi i Vidmoti, at þvi leiti hann a vid Felagslimu at skipta fremr audrum.

3.

Fehirdir skal hafa Reiknings-Book eina; sva buuna at aullu, sem skipat er um Skrifara-Book (Kap. 6. Art. 2.), i hvoria hann skialliga riti allar Felagsins Tekiur og Kostnat, skal hann þa Book vandliga hirda, og aungu maa hann þari umbreita edr utskafa, og vardar þat Embætti hanns, og þarat auki Bootum fyrir slika Uraadvendi eptir Felagsdoomi.

4.

Fehirdir skal vera at hvorium Fundi; Enn hindriz hann, þaa teli han løgmæt Forfaull, sem sagt er um Skrifara (Kap. 6. Art. 3.)

5.

Aullum þeim Peningum, er gialldaz til Felagsins a nockurn Haatt, skal Fehirdir Vidtauku veita, og gefa Lykianda skira Qvittanziu, skal hann þaa Peninga afhenda Felaginu a næsta Funde eptir. Hann skal og a Samkomum heimta Peninga til allra

Vita-

2.

Regnſkabsföreren ſkal være en vederheftig og redelig Mand, ſom tillige beſidder Sædelighed og Sagtmodighed i daglig Omgang, for ſaavidt han frem for andre haver at beſtille med Selſkabets Lemmer.

3.

Regnſkabsföreren ſkal have en Regnſkabs-Bog, i alt paa ſamme Maade indrettet, ſom *Skriverens* (Kap. 6. Art. 2.), i hvilken han oprigtig ſkal indföre alle Selſkabets Indtægter og Udgifter. Denne Bog bör han omhyggelig behandle, og intet deri forandre, eller udkradſe, under Embeds Fortabelſe, og desuden Böder for ſaadan Ureedelighed, efter Selſkabets Sigende.

4.

Regnſkabsföreren ſkal bivaane alle Selſkabets Samlinger; Men faaer han nogen Forhindring, ſkal han give hans Forfald tilkiende, ſom för er meldt om Skriveren (Kap. 6. Art. 3.)

5.

Alle de Penge, ſom paa nogen Maade betales til Selſkabet, ſkal Regnſkabsföreren modtage, og give den, der yder ſamme, en tydelig Qvittering derfor. Diſſe Penge ſkal han aflevere til Selſkabet i næſte Möde derefter. Han ſkal og i Samlingerne

Vitaskullda, er borgaz eigu fyrir hinn næsta Felags-Fund.

6.

Hann má ei it minsta af Ádrsaugdum Peningum greida edr gialda, nema Forsetumanns Leyfi se fyrir, edr taki siálfr Skada.

7.

Fehirdir skal hvørn Fiordung Ars Skil giøra fyrir øllum Peningum, sem hann þá Stund undir Háundum hast hefir.

8.

Enn at Nyuari hvøriu skal han fullann Reikning giøra fyrir Tekium og Utlátum yfirhaufut, it lidna Ar. Skal hann reikna i Tekiur sinar.

1. Alla þá Peninga sem i Hirzlunni voru, þa er hinu fyrra Ari lauk.
2. Alla þá Peninga, sem Felagslimir, af hvøriu Tægi, skulu þau Misseri greida, hvørt hann hefir þá medtekit edr eigi, og skal þeirra Tala áqvørdut og stadfest eptir Nafnatali Felagslima.
3. Allann Vidtaukueyri þeirra, er þat Ar hafa Limir ordit; skal þessi Reikningsgrein sannaz med Skrifarans Vitnisburdi.

4. Allra

begiere hvad Penge der forfalde til Betaling, inden næstfölgende Möde.

6.

Han maae ikke udbetale det mindste af ovenmældte Penge, uden Forstanderens Samtykke, ellers tager han selv Skade derfor.

7.

Regnskabsföreren skal hvert Fierdingaar giöre Rigtighed for alle de Penge, som han i den Tid haver havt under Hænder.

8.

Men til hvert Nytaar, skal han aflegge et Hoved-Regnskab, over al Indtægt og Udgift, for det forlöbne Aar, og derudi beregne sig til Indtægt:

1. Kassens Beholdning fra forrige Aar.

2. Alle de Penge, som Selskabets Medlemmer, af hvad Slags de end ere, bör yde det samme Aar, hvad enten han har oppebaaret samme, eller ikke, men deres Belöb skal bestemmes og fastsettes efter Listen paa Selskabets Lemmer.

3. Alle Indtrædelses-Penge, som skulde erlegges af dem, som i det Aar ere blevne indlemmede i Selskabet, hvilken Regnskabspost han bekræfter med Skriverens Attest.

4. Vær-

4. Allra þeirra Felagsbooka Verd, er hann i Vardveitslu hefir, hvert Þær eru selldar edr usellдar.

5. Allar adrar Tekiur sem Felaginu hlotnaz kynnu, hveriu Nafni sem heita.

J ødrulagi skal hann til Kostnadar færa:

1. Alla retta Greizlu fyrir Prentun Felagsrita, sem ætid skal talinu eptir staudigum Samningi ammillum Prentarans og Felagsins, um hveria Aurk.

2. Somuleidis Bookbands-Kostnad þann allann, er gioriz at Felagsvilld.

3. Allar adrar Skuldir, sem loknar eru at Felags Bodi oc Samþycki.

4. Skulu her taldir Peningar þeir allir, sem ugolldnir vera kynnu af Felagslimum.

5. Andvirdi allra þeirra Felags-Bæklinga, er hann undir Haundum hefir uselldа.

Loksins setr hann fyri Sionir Mismun aa Tekium og Kostnadi.

9.

Allann þenna Greizlu-Reikning skal hann sanna, med Qvittanzium þeirra Manna, er hann atti nockr Skipti vid; en felliz eitt hvad undan af Vangaa, þess er hann skylldi telia til Utgiallda fyrir Hønd Felagsmanna, þaa taki hann sialfr Skada.

4. Værdien af alle Selſkabets Böger, ſom han haver under Hænder, enten de ere ſolgte eller ikke.
5. Alle andre Indtægter, ſom kunde tilflyde Selſkabet, af hvad Navn de maatte være.

Derimod anförer han til Udgift.

1. Al retmæſſig Betaling for Trykningen af Selſkabets Skrifter, hvilken ſtedſe beregnes efter en ſtaaende Foreening, for hvert Ark, imellem Bogtrykkeren og Selſkabet.
2. Al den Bekoſtning, ſom efter Selſkabets Villie anvendes paa at binde og indhefte dets Böger.
3. Alle andre Penge, ſom efter Selſkabets Befaling og Samtykke udbetales.
4. Anföres her alle de Penge, ſom maatte indeſtaae ubetalte hos Selſkabets Lemmer.
5. Værdien af alle de Selſkabs Skrifter, ſom han haver i Behold uſolgte.

Endelig viſer han Forſkielen paa Indtægten og Udgiften.

9.

Al Udgift i Regnſkabet ſkal han afbeviſe, med Qvitteringer fra dem, til hvilke han haver udbetalt noget; Men forſömmer han at anföre noget, ſom han burde fört til Udgift paa Selſkabets vegne, da tager han ſelv Skade derfor.

10.

Enn finniz Fehirdir valldr at hafa skrifat þa Peninga ugoldna, sem sidan reyniz at loknir seu, þa skal hann bæta þrefaldt sva mikit, sem hann a þennann Hatt hefir rangliga reiknat.

11.

Alla þessa hans Reikninga skulu tveir Ordulimir grandgæfiliga yfirskoda, þeir er Felagit metr þartil best fallna, sidan adgætiz þeir af aullum Felagsmaunnum, sem gefa haunum sina Qvittanziu, og hirdiz þeir med audrum Felagsskiaulum.

12.

Hann hafi eins og hver Felagslimr Atqvædisord i Felaginu.

8. Kapituli.

Um Samkomr, og Ordu þa er þar skal halldaz.

1.

Felags Samkomur eru tvennslags, Orduligar og Yfirorduligar.

2.

10.

Men befindes Regnſkabsföreren, at have anfört de Penge, ſom ubetalte, der ſiden erfares at være betalte, da ſkal han böde tre Gange ſaa meget, ſom han paa denne Maade haver urigtig beregnet.

11.

Alle diſſe hans Regnſkaber ſkulle tvende ordentlige Medlemmer, ſom Selſkabet agter meeſt beqvemme dertil, nöiagtigen igiennemgaae; Men ſiden efterſees de af det heele Selſkab, ſom meddeler ham ſin Qvittering, hvorefter Regnſkaberne henlægges blant Selſkabets andre Papirer.

12.

Han ſkal ſom et ordentligt Medlem have Stemme i Selſkabet.

8. Kapitel.

Om Selſkabets Möder, og den Orden, der ſkal iagttages.

1.

Selſkabets Möder ere to Slags, ordentlige og overordentlige.

2.

2.

Orduligar Samkomur skulu jafnan halldaz at hvers hálfs Mánadar Fresti, at Apni frá fimtu Stund til eunar áttu, nema styttri Tima vidþurfi.

3.

Allar Samkomr skal Skrifarinn fyrirfram kunnar giöra Felagslimum.

4.

A hverri Samkomu skal Skrifarinn bookfetia þeirra Felagsmanna Naufn, er mæta at þvi Sinni. Skulu hinir sídan ánægdir med allt hvad þá hefir giört verit af þeim, sem sitia þa Samkomu, hversu fáir sem ero.

5.

Yfirorduligar Samkomr skulu tvær vissar á Ari hveriu. Su eina á Arsdag Felagsins, þann 30. Dag Augusti, nema beri uppá Helgann Dag, þá næsta Dag rumhelgann. Skal þá giöra nyiar Samþyktir, edr breita Laugum, ef Naudsyn krefr. Su aunnr viss Yfirordulig Samkoma halldiz it fyrsta vera má, á bak átta Degi-Jola, skal þá giöra um Forsetuembætti, sem skipat er i 5. Kap. Art. 4.

2.

Ordentlige Möder skulle stedse holdes eengang hver 14 Dage, om Aftenen, fra Kl. 5 til 8. med mindre dertil udfordres kortere Tid.

3.

Alle Möder skal Skriveren forud tilkiendegive Selskabets Lemmer.

4.

I hvert Möde skal Skriveren indföre i sin Bog de Medlemmers Navne, som den Gang ere tilstede, da de övrige maae være fornöiede med alt hvad der er blevet besluttet af dem, som holde Samlingen, hvor faa disse end maatte være.

5.

Overordentlige Möder skulle være tvende om Aaret, som ere visse: Det eene paa Selskabets Stiftelses-Dag, den 30 August, med mindre samme treffer ind paa en Helligdag, da den næste sögen Dag efter; Da skal man giöre nye Vedtægter, eller forandre Vedtægterne, om saadant findes fornödent. Det andet visse overordentlige Möde skal holdes det förste skee kan efter Nytaar, da man skal handle om Forstanderens Valg, saaledes, som i det 5. Kap. 4. Art. er fastsat.

6.

Þoo mä, ef þaurf giøriz, hafa adrar Yfirordu-Samkomr, enn nu voru tindar, og skal þat þä til Vitundar gefaz it sidsta einni Viko ädr.

7.

Þess skal vandliga geymt ä aullum Felags-Samkomum, at flya Ueining, enn hallda fulla og stauduga Eindrægni og Samlyndi; þvi skal hvør frambera sina Meining med Hoogværi, hlita annara Astædum, og hooglig Andsvaur veita, bygd ä goodum og gilldum Raukſemdum: Skulu ei helldr fleiri enn einn mæla i senn.

8.

Sva skal og Felagsmadr hvør skylldr at vard-veita staudiga Þagmælsku, um alt þat er Felagit vill leynt vera läta fyr Alþydu. Enn finniz nockr sannr at Sauk, at opinberat hafi nockut þaraf, edr se laus-mäll um Felagsgiørdir og Urskurdi, þä skal hann þegar rækr oc rekinn or vorum Felagsskap.

6.

Dog maae, om Fornödenheden kræver, vel holdes andre overordentlige Möder, end disse, men da skal det gives tilkiende i det mindste en Uge tilforn.

7.

I Samlingerne skal man nöie beflitte sig paa, at skye al Ueenighed, men tverimod vedligeholde en fuldkommen og bestandig Eendrægtighed, og god Forstaaelse indbyrdes; Derfor skal og enhver baade Selv med Sagtmodighed fremsette sin Meening, saa og anhöre andres Erindringer, samt give beskedne Svar, bygte paa gode og gyldige Grunde; Ikke heller maae fleere end een tale ad Gangen.

8.

Ethvert Medlem bör være pligtigt til at iagttage en bestandig Taushed om alt det, som Selskabet vil holde hemmeligt; Men befindes nogen at have aabenbaret noget deraf, eller udspreder Selskabets Arbeider og Beslutninger, da skal han strax udelukkes af Selskabet.

9. Kapituli.

Hvørnveg Rit skal dæma.

I.

Nu kemr Bookmæli nockr af einhvørs ærligri Ðt-lun Felaginu til Handa, þæ sendiz sæ þegar til Yfirstioonar millum allra Orðulima i lokaðri Tausku. Skulu þeir lesa slik Rit með goodri Gaumgæfni, og merkia hvað er þeim syniz æbootavant.

2.

Felagit skal æqueda i hvørri Rauð og Orðu slikir Bæklingar beraz Felagslima æ mille, og uiæ einginn hiæ ser hallda Riti nockurru leingri Tima enn æskiliter, eptir þess Stærð, og auðrum Kringumstæðum; Fer þat siðan fræ Manni til Mans, enn hvør sæi nytt Rit at yfirskoða, þa hann sleppir eun fyrra, uyz aull eru lesin.

3.

Þæ allir hafa æ Pennaun Hætt yfirfarit Bæklingana, hvørn einn serilagi, skulu þeir upplesuir æ Felags-Fundi, og hvør einn frammbera þat er hanum syniz miðr fara, skal siðan fullkominn Urskurð æleggia, hvørt sæ skuli æ Prent gæanga eðr ecki.

4.

9. Kapitel.

Om Skrifters Bedömmelse.

1.

Saasnart nogen af de aarlige Afhandlinger ere indkomne til Selskabet, skal samme sendes omkring i en lukt Brevtaske, til Eftersyn, imellem alle de ordentlige Lemmer; Da de med störste Agtsomhed skulle igiennemlæse saadanne Skrifter, og anmærke alt hvad dem synes at behöve Forbedring.

2.

Selskabet skal bestemme, i hvilken Orden disse Afhandlinger skulle gaae omkring imellem dets Lemmer, og maae ingen beholde noget Skrift længere Tid hos sig, end der bliver fastsat, efter dets Störrelse, og andre Omstændigheder; hvorpaa det videre gaaer fra den eene til den anden, da enhver faaer en nye Afhandling til Bedömmelse, saasnart den förste er færdig, indtil de alle ere læste.

3.

Naar alle paa denne Maade have igiennemseet hver Afhandling for sig, skulle disse oplæses i Selskabets Forsamling, da enhver fremsetter hvad han haver fundet at udsette, hvorpaa Selskabet endelig beslutter, om en saadan Afhandling skal udgaae i Trykken, eller ikke.

4.

Þoo skal i slikum Doomi framarst virda Meiningu þeirra og Tillögur, er best eru ad ser giörvir, og einkum idka þá Lærdoms List, er Ritit umhaundlar.

5.

Ef Felaginu virdiz Bæklingr einhver nytsamligr at Efni oc Ordfæri, enn ályktar þoo at nockru Leiti midr vandadann enn skyldi, þá má Felagit þat lagfæra, edr senda Ritsmidnum siálfum til Leidrettingar, fyrr enn prentadr se.

6.

Rit þau er ræk verda, skilaz aptr þeim þau hefir samansett, nær han þess beidiz.

Þessi Laug eru samþykt og vitdekin af því Islendska Lærdomslista Felagi i Kaupmannahöfn þann 16. Dag December Mánadar Anno 1779.

4.

Dog ſkal i denne endelige Beſlutning fornemmelig agtes paa deres Meening og Dom, ſom beſidde ſtörſt Indſigt, og giöre det Slags Videnſkab, hvorom Skriftet handler, til ſin Hovedſag.

5.

Derſom Selſkabet finder nogen Afhandling, formedelſt dens Indhold og Stiil, nyttig, men agter den dog ikke at være ſaa vel udarbeidet, ſom den burde være, ſtaaer det Selſkabet frit for, enten Selv at rette ſaadant, eller at ſende Forfatteren ſelv Afhandlingen tilbage, til Omarbeidning, inden den bliver trykt.

6.

De Afhandlinger, ſom ikke blive antagne, ſkikker Selſkabet Forfatteren tilbage, naar han det forlanger.

Diſſe Vedtægter ere ſamtykte og vedtagne af det Islandſke Literatur-Selſkab i Kiöbenhavn den 16. Dag i December Maaned Aar 1779.